

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Ha respekt för andras livssyn

Vikström, Björn

Published in:
Hufvudstadsbladet

Published: 10/05/2022

Document Version
Accepted author manuscript

Document License
All rights reserved

[Link to publication](#)

Please cite the original version:

Vikström, B. (2022). Ha respekt för andras livssyn. *Hufvudstadsbladet*. <https://www.hbl.fi/artikel/e1fd88a9-01e5-4daa-964a-a185cdda8f01>

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Ha respekt för andras livssyn (Hbl 10.5.2022)

Anders Sirén går i en insändare 9.5. i svaromål mot Merete Mazzarella, och hävdar att den sekulära liberala demokratin bör stärkas. Det innebär enligt honom att koranbränningar bör tillåtas, samt att lagparagrafer som skyddar trosfriden för religiösa grupperingar och individer bör avskaffas.

Siréns argumentation förefaller att bygga på den paternalistiska idén om att de som väljer att bo i vårt land måste fostras till att i sann liberal anda tolerera alla sorts kränkningar, även då de riktas mot föremål som utgör en central byggsten i den personens identitet och självförståelse. I detta fall gäller det muslimer, men i analogi borde väl judar med en axelryckning acceptera att hakkors sprutas på synagogor och katoliker bara milt lyfta på ögonbrynet om någon ritar förnedrande teckningar av Maria.

Siréns liberala idealstat präglas av illusionen om att alla invånare står på samma plan och har lika stor möjlighet att värna sin integritet. Talar vi om muslimska nyfinländare handlar det emellertid i många fall om människor som ofta blir ifrågasatta och respektlöst behandlade på grund av sin hudfärg, sitt modersmål, sitt ursprungsland – och sin religion. Att kräva att någon ur detta sårbara perspektiv borde se Muhammedteckningarna som ett roligt skämt och koranbränning som ett nödvändigt uttryck för yttrandefrihetens välsignelser är enligt min mening ett hån mot den som redan är i underläge, precis som Mazzarella också skriver.

En yttrandefrihet som går ut på att varje individ skall få göra precis som hen vill, utan att behöva ta hänsyn till andra, leder till ett ultraindividualistiskt samhälle. Devisen ”låt alla trakasserier blomma” skapar inte starka och fria individer, utan bitterhet, otrygghet och polarisering. Ett välfungerande samhällsliv (och en trovärdig religiös livshållning) borde enligt min mening tvärtom präglas av hänsyn, empati och respekt för varandras olikheter.

På en viktig punkt ger jag emellertid Anders Sirén rätt: i ett sekulärt och mångkulturellt samhälle behöver inte religiösa attribut nödvändigtvis skyddas strängare än andra identitetsskapande symboler. Men i motsats till Sirén vill jag då snarare utvidga skyddet till att gälla också andra starkt laddade föremål, som utgör byggstenar i gruppidentiteter och väcker känslor av stolthet hos dem som berörs. Straffskalan kan justeras nedåt, men det är viktigt att samhället markerar vad som inte är acceptabelt. Vi behöver inte mindre, utan mer respekt för de symboler som människor vill samlas kring, det må sedan vara koranen, regnbågsflaggan eller politiska partiers emblem.

Björn Vikström, Åbo